

בגרות שמוציאה מרשות האב כולי –

Maturity; which extracts her from the father's possession, etc.

OVERVIEW

The גמרא cites a ק"ו that בגרות (דאיילונית) should be מוציאה מרשות אדון, since (even) 'stronger' נערות (which is מוציאה מרשות אדון), for it is completely, as opposed to נערות. Our תוספות suggests a יוכיח to disprove the ק"ו, and subsequently refutes this יוכיח.

תוספות asks:

ואם תאמר מיתת האב תוכיח¹ –

And if you will say; the 'death of her father' will prove that something which does not necessarily remove her מוציא מרשות האב -

שמוציאה מרשות האב² ואינה מוציאה מרשות אדון³ אף אני אביא –

Extracts her מרשות האב but nevertheless is not מוציאה מרשות אדון. Therefore **I can also conclude** concerning בגרות that even though it is מוציאה מרשות האב, nevertheless this does not necessarily indicate that it will be מוציא מרשות האדון.

תוספות replies:

ויש לומר דאיכא למפרך⁴ מה למיתת האב שכן לא נשתנה הגוף⁵ –

And one can say; that it is possible to refute this יוכיח as follows; you know **why מיתת האב** is not מוציאה מרשות אדון (even though it is מוציאה מרשות אב), **because there was no physical change in her body -**

¹ The argument of a יוכיח (in this case מיתת האב) is; granted that בגרות has a חומרא over נערות (that it is מוציאה), nevertheless this חומרא is irrelevant as far as יציאה מרשות אדון is concerned. For we find something which is also מוציאה מרשות אב (מיתת האב) and is not מוציאה מרשות אדון. We cannot therefore say that since בגרות is מוציאה מרשות האב that is sufficient cause that it should *certainly* be מוציאה מרשות אדון.

² When the father of a קטנה dies, his heirs do not inherit any of the rights which the father had in his daughter (including the rights of קידושין ידיו, מעשה ידיו, etc.).

³ If the father of the העבירה אמה dies during her (six) years of servitude, she is not freed from her master. See 'Thinking it over' # 2.

⁴ The concept of a פירכא on a יוכיח may be as follows. The logic of the ק"ו is solid; בגרות is stronger than נערות [for it is מוציאה מרשות האב], therefore if נערות is מוציאה מרשות אדון then בגרות should certainly be מוציאה מרשות אדון. The fact that we find an instance (מיתת האב) which is מוציאה מרשות אב and not מוציאה מרשות אדון, that is only because the מיתת האב is (much) weaker than the יציאה מרשות האב which בגרות causes. A strong מוציאה מרשות האב such as בגרות will surely be מוציאה מרשות אדון מן ק"ו. There is no יוכיח concerning a strong מוציאה מרשות האב. (See following footnote # 5.)

⁵ There is no change in the status of the בת (per se) that is causing her to leave the האב by רשות האב. Rather since the father is no longer present his authority is removed from her. However this should have no effect on the אדון. Concerning בגרות however, she leaves her father's רשות because of her maturity (the same reason that a נערה leaves רשות האדון), therefore she should certainly leave the רשות האדון. See (however) 'Thinking it over' # 1.

תאמר בבגרות שנשתנה הגוף:

Can you say that concerning בגרות, where the body did indeed change physically?! Therefore the יוכיח is invalid for we cannot compare where לא נשתנה where מיתת האב where בגרות to הגוף where בגרות, and the ק"ו remains.

SUMMARY

We cannot refute the ק"ו with a יוכיח of מיתת האב for there is no שינוי הגוף by שינוי הגוף as opposed to בגרות where there is a שינוי הגוף.

THINKING IT OVER

1. When a קטנה is מיתת האב through יוצאה מרשות האב, is it merely a removal of רשות האב (for he is no longer present), or does the קטנה actually 'acquire' her freedom and self governance (by the father bestowing it upon her through his מיתה)?⁶

2. Why indeed is an אמה not מיתת האב with יוצאה מרשות האדון?⁷ Generally one can only sell the rights that one has. The father's rights over his daughter extend only as long as he is alive. That is what he sells to the אדון. He never owned his daughter after his death, so there is no sale concerning his daughter after his death. The אמה should be freed במיתת האב!⁸

⁶ See footnote # 5.

⁷ See footnote # 3.

⁸ See אמ"ה and בל"י.